

Sandhed er at elske

Sandhed er at elske det, som føles sandt i dig,
en solopgang, en lærkes sang, en sommerfugl i leg,
duften af den dybe skov, når det bli'r efterår,
den første sne, der daler blødt, mens frosten gør sig hård.

Sandhed er en følelse, der rummer alle svar,
den fylder hele kroppen og hver tanke, som du har,
intet står tilbage, ubesvaret, det sekund,
hvor kraften fra det sande gør det halve helt og rundt.

Sandhed er en sikker viden, som erstatter tro,
hvad hjertet véd, og verden tror, er ikke ét, men to,
hjertet har det sikre træk, der sætter tvivlen mat,
det lægger ikke op til snak, er ikke til debat.

Sandhed er at turde gi' dig hen til noget sandt,
som hvisker dig i øret fra en hidtil ukendt kant,
kærlighedens stemme er det, som du hører svagt,
den vækker noget i dig, selv om det er nok så vagt.

Snart vil stemmen vokse og få styrke i sit kald,
den taler om det nye og om det, som står for fald –
frygten, der formerer sig i mørkets halve døgn,
det had, som frygten skaber gennem usandhed og løgn.

Løgneren er en lænkehund, der altid er på vagt,
som frygten, løgnens herre, er den mørket underlagt,
mørkets magter ved, at frygt og løgn de følges ad,
med hidsig glammen spreder løgneren frygtsomhed og had.

Sandhed bryder løgnens lænke, bryder løgnens ed
med det, som løgneren ikke er – med lys og kærlighed,
sejrsråbet lyder, slut er løgnens slaveri,
det løfter sig på vinger: Sandhed sætter sjælen fri!

Poul Michael von Bülow 2026